

Evil purpose or action, misconduct, error. E. दुर् and चेटित exerted.

दुष्प्रवृत्ति m. (-नः) A name of INDRA. E. दुर् ill, चवन the name of a saint ; INDRA having raised his arm to hurl his thunderbolt at Chyavana had it fixed in that position by the curse of the saint ; other etymologies are given.

दुष्कृद् mfn. (-दः-दा-द) Tattered, hardly covered. E. दुर् and कृद् covering.

दुष्शासन m. (-नः) One of the Kaurava princes. E. दुर्, and शासन government.

दुष् (इर, औ) इरद्वौ r. 4th cl. (दुष्यति) 1. To do or act wrong or improperly. 2. To be impure. With प्र and आङ् prefixed, To become manifest or apparent. दिवा० पर० अक० अनिट् ।

दुष्कर mfn. (-रः-रा-री-र) 1. Difficult to be done. 2. One who behaves ill, does wrong, &c. wicked, bad. n. (-र) 1. Athen atmosphere. 2. Doing any thing with pain or difficulty. E. दुर् bad, and कर what does from कृ with कर्मणि खल् aff. दुःखिन क्रियते ।

दुष्कर्मन् n. (-र्म) 1. Wickedness, sin. 2. Any difficult or painful act. E. दुर्, and कर्मन् act.

दुष्कुल n. (-ख) A low family or race. E. दुर् bad, कुल race.

दुष्कुलीन mfn. (-नः-ना-न) Of a low or degraded family. m. (-नः) A sort of perfume, commonly Chor. E. दुर् bad and कुलीन family or species.

दुष्कृत mfn. (-तः-ता-त) 1. Done wrong or wickedly. 2. Done with difficulty or pain. n. (-त) Sin, crime, guilt. E. दुर् evil, कृत done, committed. दुष्टं कृतम् प्रा० स० ।

दुष्कृतकर्मन् mfn. (-र्म-र्मा-र्म) Wicked, reprobate. n. (-र्म) Wickedness. E. दुष्कृत, and कर्मन् act.

दुष्कृतवहिष्कृत mfn. (-तः-ता-त) Holy, free from sin. दुष्कृत, and बहिष्कृत excluded.

दुष्कृतिन् mfn. (-ती-तिनी-ति) Wicked, an evil doer. E. दुष्कृत, and इनि aff.

दुष्कृत् mfn. (-मः-मा-म) 1. Difficult of access. 2. Going ill or laboriously. 2. Ill arranged, unmethodical. E. दुर्, and क्रम going.

दुष्कृति mfn. (-तः-ता-त) Dear, bought too dearly or unadvisedly. E. दुर् bad, कृति purchased : a bad bargain.

दुष्कृत् n. (-ख) Pain in general : see दुःख ।

दुष्ट mfn. (-ष्टः-ष्टा-ष्ट) 1. Low, vile, 2. Weak, impotent. 3. Wicked, depraved. 4. spoiled, injured. 5. violated. 6. Contaminated, degraded. 7. Worthless. f. (-ष्ट) A harlot, a wanton. n. (-ष्ट) A kind of Costus, (C. speciosus!) see कुष्ठ. E. दुष् to be corrupt. &c. affix क्त.

दुष्टचारिन् mfn. (-री-रिणी-रि) Wicked. E. दुष्ट, and चारिन् practising. दुष्टं चरति चर-णिनि ।

दुष्टचेतस् mfn. (-ताः-ता-तः) 1. Melevolent. 2. Stupid. E. दुष्ट, and चेतस् the heart or mind.

दुष्टता f. (-ता) 1. Wickedness, badness. 2. Contamination, defilement. 3. Violation. E. तल् added to दुष्ट ; also ल् दुष्टत्वम् ।

दुष्टभाव mfn. (-वः-वा-व) Innately bad. E. दुष्ट, and भाव nature.

दुष्टभावता f. (-ता) Wickedness, innate depravity. E. दुष्टभाव, and तल् aff.

दुष्टमति mfn. (-तिः-ति-ति) Wicked, depraved. E. दुष्ट, and मति mind.

दुष्टवृष m. (-वः) A lazy ox. E. दुष्ट as above, and वृष an ox.

दुष्टव्रण m. (-वः) A dull boil or sore, a sinus. E. दुष्ट bad, and व्रण sore.

दुष्टान्वित mfn. (-तः-ता-त) Defiled, rendered impure. E. दुष्ट, and अन्वित possessed of.

दुष्ट ind. Ill, bad. 2. Improperly, incorrectly. mfn. (-ष्टुः-ष्टुः-ष्टु) Ill behaved, unprincipled, depraved. E. दुष्ट ill, स्था to be, affix क्त ।

दुष्पल m. (-लः) Chor, a perfume. E. दुर् bad, पल a leaf.

दुष्पर्श mfn. (-र्शः-र्शा-र्श) Not to be touched, unpleasant to the touch. m. (-र्शः) A plant, (Hedysarum alhaji!) see दुष्पर्श । दुर् + स्थल-कर्मणि खल् ।

दुष्पान mfn. (-नः-ना-न) Difficult to be drunk. E. दुर्, and पान drinking. दुःखेन प्रीयते अस्मी खलये कर्मणि युच् । भावे युच् वा ।

दुष्प्रकृति mfn. (-तिः-ति-ति) Of a bad nature or disposition. E. दुर्, and प्रकृति nature दुःस्था प्रकृतिरस्य प्रा० व० ।

दुष्प्रघर्षणी f. (-णी) The egg plant, (Solanum melongena.) E. दुर् with difficulty, प्र before, घृष् to show, to guide, affix लुट् ; also with णिनि affix दुष्प्रघर्षणी ।

दुष्प्रघर्षा f. (-र्षा) A plant, (Hedysarum alhaji.) 2. The date tree. E. दुर्, and प्र before, घृष् to guide, affixes षड् and टाप् ।

दुष्प्रमय mfn. (-यः-या-य) Immeasurable, difficult to be measured. E. दुर्, and प्र before, मी to measure, खल् aff.

दुष्प्रलभ mfn. (-भः-भा-भ) Difficult of attainment. E. दुर्, and प्र before, लभ् to gain, खल् affix, नुम् inserted.

दुष्प्रप mfn. (-पः-पा-प) Difficult of attainment, difficult to be got or reached. E. दुर्, and प्राप् obtaining.

दुष्प्रप्य mfn. (-यः-या-य) Remote, unattainable, difficult of approach or attainment. E. दुर्, and प्राप् obtainable.

दुष्प्रन्त m. (-न्तः) A prince of the lunar line, the husband of SAKUNTALA. E. दुर्, and ऋ affix, सुम्, aug ; also read दुष्प्रन्त.

दुष्प्रान्त m. (-न्तः) A prince : see the last. E. दुष् to do wrong, ऋ aff.

दुष्प्रार mfn. (-रः-रा-र) Difficult to be crossed. E. दुर्, and तर crossing.

दुष्प्रज mfn. (-जः-जा-ज) Difficult to be relinquished or parted with. E. दुर्, and त्यज abandoning.

दुष्प्रसय m. (-यः) 1. A dog. 2. A cock.

दुह (औ) दुहौ r. 2nd cl. (दीहति, दुग्धे) 3rd pers. plu. (दुहन्ति) To milk, (इर) दुहिर r. 1st cl. (दीहति) 1. To hurt, to afflict, to give pain. 2. To kill. अदा० लभ० द्विक० अनिट् । स्वा० पर० सक० सेट् ।

दुह m. (धुक्) A milker. E. दुह्, and क्तिप् aff.

दुहन् mfn. (-हन्-हन्नी-हन्) 1. Relinquishing, parting with. 2. Milking. E. दुह् to milk, शल् aff.

दुहितुःपति m. (-तिः) A son-in-law, a daughter's husband. E. दुहित् a daughter, in the possessive case, and पति a husband.

दुहित् (-ता) A daughter. E. दुह् to milk, (the mother,) Unadi affix टच्, and इट् inserted.

दुह्य mfn. (-ह्यः-ह्या-ह्य) To be milked, milkable. E. दुह् to milk, affix क्त्वा ; also यत्प्रत्ययं क्त्वा दीह्य ।

दू (औ) दूड r. 4th cl. (दूयते) 1. To suffer or be consumed with pain. 2. To inflict pain or anxiety. दिवा० आ० अक० सेट् ।

दू f. (दूः) Pain, distress. E. दू, and क्तिप् aff.

दूडभ mfn. (-भः-भा-भ) Unfortunate, distressed. E. दू, difficult, दन्भ to deceive, deriv. irr. दुःखेन दध्यते असौ दन्भ-कर्मणि खल् ।

दूडाश mfn. (-शः-शी-श) Pained, afflicted. E. दुर् bad, painful, दग्नि to hurt, deriv. irr. दुःखेन दाश्यते दुर् + दाश्-कर्मणि खल् ।

दूढ्य mfn. (-ढ्यः-ढ्या-ढ्य) Bad, vile. E. दुर्, and ध्यै to meditate, क्त्वा aff. दुष्टं ध्यायति दुर् + ध्यै-क ।

दूणाश mfn. (-शः-शी-श) Destroyed or annihilated with trouble or difficulty. E. दू, before, णश् to destroy, deriv. irr. दुःखेन नाश्यते दुर् + नाशि-कर्मणि खल् ।

दूत mfn. (-तः-ता-त) Sent, despatched. m. (-तः) 1. A messenger or envoy, a news-carrier. 2. An ambassador. f. (-तिः-ती) A female messenger, a confidante, a procuress, a go-between. &c. E. दु to go, Unadi affix क्त, and the vowel made long ; or दू to suffer, affix क्त fem. affix क्तिन् or क्तिच् and optionally ङीप् ।

दूतनी f. (-नी) A plant, resembling the Kadamba : see कदम्बपुष्पी. E. दूत a messenger, नी what destroys. दूतं खेदं हन्ति हन-टक् । ङीप् ।

दूति f. (-तिः) See दूत दु-वा ति दीर्घश्च ।

दूतिका f. (-का) A female messenger, a confidante, &c. see दूत, &c. E. कन् added to दूति ; also with the penultimate, vowel made long, दूतीका ।

दूत्य m. (-त्यः) 1. An embassy, a message. 2. The abstract state or condition of a message or a messenger. E. दूत a messenger, and यत् aff.

दूद mfn. (-दः-दा-द) Afflicting, harassing. E. दू, and द what gives or occasions.